LIMBILE MODERNE: SURSE DE NEOLOGIZARE A LIMBII ROMÂNE

FOREIGN LANGUAGES: SOURCES OF NEOLOGIZATION OF THE ROMANIAN LANGUAGE

CZU: 811.135.1`373.43=133.1

Eugenia MINCU[1],
Institutul de Filologie Română „B. P.-Hasdeu” al Universității de Stat din Moldova
Dorina MACOVEI[2],
Institutul de Filologie Română „B. P.-Hasdeu” al Universității de Stat din Moldova

ABSTRACT. *Modern languages have always been important sources of neologization of the Romanian language (especially French and English). We refer, particularly, to terms formed from a single root or by the juxtaposition of Greek-Latin roots. They have a translinguistic status and are of international use. Despite the fact that the Romanian language dictionaries attest to numerous English words and terms, the borrowing language of the words formed with Latin elements is French. Thus, we are witnessing an overwhelming avalanche of neological terms and borrowings from French, in all fields of activity. This article focuses on the aspects of neologization of the vocabulary of the current Romanian language and the process of metaphorization that is ubiquitous in the denomination of specialized "things" and is a component of the process of neologization of the Romanian language.*

Keywords: *modern languages, French, neologization, Romanian.*

REZUMAT. *Limbile moderne dintotdeauna au fost surse de neologizare a limbii române (în special, limbile franceză și engleză). Ne referim, în mod particular, la cuvintele formate dintr-o singură rădăcină sau prin juxtapunerea rădăcinilor savante greco-latine. Acestea dețin un statut translingvistic și au o utilizare internațională. În pofida faptului că dicționarele limbii române atestă numeroase englezisme, limba de împrumut a cuvintelor formate în baza elementelor savante este cea franceză. Astfel, suntem martorii unei avalanșe copleșitoare de termeni neologici, împrumuturi din limba franceză, în toate domeniile de activitate. Prezentul articol are în vizor aspecte de neologizare a vocabularului limbii române actuale și procesul de metaforizare, omniprezent în denominația „lucrurilor” specializate, parte componentă a procesului de neologizare a limbii române.*

Cuvinte-cheie: *limbi moderne, limba franceză, neologizare, limba română.*

Introducere. La diverse niveluri de analiză, limba română (în special, limbajul specializat) comportă o serie de caracteristici: a) nivel morfologic: prezenţa elemenelor savante (**unităţi lexicale de origine greco-latină, care iniţial aveau un sens lexical plin, iar *in statu praesenti* sunt elemente de constituire a unui cuvânt compus**) – unităţi compozante; b) nivel lexical: predominarea cuvintelor-împrumuturi, preluate din limba latină etc.; c) nivel semantic: „reutilizarea” cuvintelor-împrumuturi asocieri de noi concepte, „remodelarea semantică” etc.

Fenomenul universaliilor lingvistice. În ultimele decenii se atestă o revitalizare a limbii latine în calitate de limbă-sursă de extragere, de creare a noi termeni, iar limba franceză – limbă-sursă de neologizare a limbii române.

[1] Eugenia MINCU, dr. hab., conf. univ., Institutul de Filologie Română „B. P.-Hasdeu” al USM, https://orcid.org/0000-0002-3774-2599, jana_mincu@yahoo.fr
[2] Dorina MACOVEI, dr. în filologie, Institutul de Filologie Română „B. P.-Hasdeu” al USM,https://orcid.org/0000-0002-5345-5725, dorinajulea@yahoo.com

În imposibilitatea de a echivala formal două sisteme lingvistice, se recurge la împrumutul lexical. Lingvistul Zvegnicev V. menționa: „În asemenea cazuri, se recurge la un procedeu care constă în faptul că respectivul cuvânt nu se traduce, ci se transcrie sau se transliterează cu ajutorul mijloacelor grafice ale altei limbi” (Zvegnicev, 1964, p. 7-8). Astfel, limbile greacă şi latină stratificate furnizează „cultisme” (unităţi lexicale autonome şi neautonome de origine greco-latină), numite și elemente savante. La nivel morfologic, acestea au statut de afixoide. Actualmente, în total, au fost înregistrate 1986 (100%) de afixoide, dintre care 1401 (70,54%) sunt afixoide-invariante şi 585 (29,45%) – afixoide-variante. Conform analizei statistice a afixoidelor-invariante, din 1401 (100%) de afixoide-invariante, 1361 (97,14%) de afixoide au drept sursă de împrumut limba franceză; 13 (0,92%) afixoide – limba engleză; 5 (0,35%) – limba germană; 10 (0,71%) – limba italiană; 10 (0,71%) afixoide sunt luate direct din latină; 2 (0,14%) – din limba greacă (Marcu, 2013).

Elementele greco-latine formează, în special, cuvinte utilizate în limbajul specializat. Fiind parte a termenului, acestea sunt elemente terminologice. Noțiunea de *element terminologic* este pusă în circulație de către Dimitrie Lotte, care a definit elementul terminologic drept „parte componentă minimă a termenului cu o semnificație terminologică pronunțată” (Лотте, 1931, p. 43).

Termeni-împrumuturi din limba franceză

În continuare, propunem o listă de termeni-împrumuturi din limba franceză, primă limbă-sursă de neologizare pentru limba română și, totodată, o delimitare structurală a acestora. Menționăm faptul că procesul de împrumut implică nu doar un vocabular al unei limbi, dar stabilește și anumite relații interculturale (inclusiv, nivel gnoseologic).

Totuși, acești termeni sunt atestați și în alte limbi moderne, dat fiind statutul translingvistic pe care îl dețin rădăcinile savante.

a) **Termenii simpli (formaţi în baza unei rădăcini)**

Termenii-împrumuturi, preluați din limba franceză, formați în baza unei singure rădăcini savante, sunt de tipul: *sutură* < fr. *suture,* cf. lat. *sutura „*articulație fixă a oaselor late ale craniului”; *arteră* < fr. *artère.* cf. lat. *arteria = aēr* „aer” + *tereō* „a conține” „vas sangvin care asigură circulația sângelui de la inimă la diverse organe și țesuturi”; *scapulă* < fr. *scapulum* cf. lat. *scapula* „os lat care formează umărul împreună cu clavicula și cu humerusul” etc.

Unii termeni-împrumuturi sunt formați printr-o derivare nesesizabilă: terminologia anatomică – *tubercul* < fr. *tubercule,* cf. lat. *tuberculum* (< lat. *tuber* „excrescență” + *-ul* – sufix diminutival „mic”) „excrescență apărută pe unele țesuturi ale organelor vii”); terminologia clinică: *perfuzie* < fr. *perfusion,* cf. lat. *perfusio* (< lat. *per „prin”*+ < lat. *fusio* „scurgere”) „introducere lentă și continuă, picătură cu picătură, a sângelui sau a unei substanțe *medicamentoase* în vână ori în țesutul subcutanat, în scopuri terapeutice”; *a reanima* după < fr. *réanimer* (< lat. *re-* „intensiv” + < lat. *anima* „suflet”) „a readuce la viață, a restabili (prin diverse mijloace terapeutice) funcțiile vitale ale organismului; a reînsufleți”; dar și prin derivare sesizabilă: termeni neolatini – *a regenera, a revitaliza* etc.; termeni-împrumut direct din limba franceză – *preoperator/preoperatoriu* din fr. *préopératoire* „care precedă o operație chirurgicală”; *postoperatoriu* < fr. *postopératoire* „în urma unei intervenții chirurgicale”; *a resuscita* fr. < *ressusciter* „a reda funcțiile vitale ale organismului”, „a suscita din nou” etc.

Statutul translingvistic se conturează prin atestarea acestor termeni și în următoarele limbi: (engl.) *suture*/*sutura, ae,* (fr.) *suture* (sutură); (engl.) *artery,* (fr.) *artère,* (rus.) *артерия* (arteră); (engl.) *scapula, ae/as,* (fr.) *scapulum/scapula* (scapula); (engl.) *tubercle,* (fr.) *tubercule,* (rus.) туберкул (tubercul); (engl.) *perfusion,* (fr.) *perfusion,* (rus.) *перфузия* (perfuzie); (engl.) *reanimate,* (fr.) *réanimer*, (rus.) реанимировать (a reanima); (engl.) *regenerate,* (fr.) *régénérer,* (rus.) регенерировать (a regenera); (engl.) *revitalize,* (fr.) *révitaliser,* (rus.) ревитализировать (a revitaliza); (engl.) *preoperative,* (fr.) *préopératoire,* (rus.) *предоперационный* (preoperatoriu); (engl.) *postoperative,* (fr.) *postopératoire,* (fr.) *послеоперационный* (postoperatoriu); (engl.) *resuscitate,* (fr.) *ressusciter* (a resuscita).

b) **Termenii simpli (formaţi în baza mai multor rădăcini)**

Termenii simpli-împrumuturi din limba franceză, formaţi prin juxtapunerea elementelor savante, sunt rezultatul joncțiunii de elemente terminologice de origine greco-latină. Sunt în abundenţă atestaţi în terminologia medicală: *gastroptoză* < fr. *gastroptôse* (< gr. *gaster* „stomac” + < gr. *ptosis* „cădere, *ptoză*”) „cădere a stomacului”; *citologie* < fr. *cytologie* (< gr. *kytos* „celulă”, *logos* „studiu”) „ramură a biomedicinei care se ocupă cu studiul celulei”. În structura termenilor afixoidaţi frecvent se atestă şi afixul: *colecistită* < fr. cholécystite (< gr. *chole* „bilă” + *kystis* „vezică” + < gr. *itis* „inflamaţie”) „inflamarea vezicii biliare” etc.

Statutul translingvistic se conturează prin atestarea acestor termeni în următoarele limbi: (engl.) *gastroptosis,* (fr.) *gastroptôse*, (rus.) гастроптоз (gastroptoză); (engl.) *citology,* (fr.) *cytologie,* (rus.) цитология (citologie); (engl.) *cholecystitis,* (fr.) *cholécystite,* (rus.) холецистит (colecistită).

Fenomenul de metaforizare şi neologizarea limbii române

Referitor la „creativitatea” terminologică, lingviştii menţionează **neologia primară** (la nivel de limba-sursă, în care a fost conceput termenul) şi **neologia secundară** (adaptarea termenului în limbile receptoare) (Humbley, 1988). Neologia secundară implică şi transpoziţia strategiei de „recunoaştere” a neologiei primare, deoarece inovațiile conservă „rădăcinile” din limba/domeniul-sursă.

Esenţa metaforei rezidă în înţelegerea unei noţiuni prin intermediul termenilor care exteriorizează alte noţiuni. Istoria şi cultura îşi formează metafora proprie. În Grecia antică, prevala **metafora endocentrică**: cunoaşterea de sine, raportată la microuniversul patriei. În cultura romană predomina **metafora exocentrică**, dictată de dorinţa de cunoaştere a noului prin cotropirea de noi teritorii.

Stelian Dumistrăcel tratează metafora, „esența limbii și a umanității”, „în legătură cu sensurile derivate ale cuvintelor” și se referă la metafora „tocită” și la metafora „sensibilă”. Metafora „tocită” este formată „prin zilnica tocire” a imaginii. În consecință, „cele mai frumoase, cele mai strălucite imagini au ajuns pentru noi simple sunete” (Dumistrăcel, 1980, p. 21-22). Etiologic, metaforele sunt axate pe „nevoia de *concizie*” și pe „suplinirea insuficienţelor” verbale, iar „esența intelectuală a metaforei este permanența funcționării ei ca procedeu al denominației în fazele cele mai avansate ale limbilor celor mai cultivate” (*ibidem*).

Termeni simpli (formaţi în baza unei singure rădăcini)

Carantină (< fr. *quarante* „patruzeci” + *-aine* „aproape”). De fapt sunt atestate mai multe etimologii ale cuvântului *carantină*: etimologie ebraică – *quadraginta* „patruzeci”; etimologie italiană (sec. al XVII-lea) – *quarantine giorni* „intervalul de patruzeci de zile”; etimologie franceză – *quarantaine* (*quarante* „patruzeci” + *-aine* „aproape”).

Termenul *carantină* semnifică „izolare preventivă a unei persoane sau a unei colectivități, care a fost în contact cu un bolnav contagios sau care vine dintr-o regiune unde există o epidemie”. Cuvântul *carantină* desemna şi „perioada de patruzeci de zile, în care văduva avea dreptul de a mai sta în casa soţului după decesul acestuia”. Corăbiile (şi echipajul acestora), suspectate a fi purtătoare de ciumă (pesta) sau de o altă boală contagioasă, erau obligate să rămână în port timp de patruzeci de zile. O astfel de lege a fost introdusă pentru prima dată în Ragusa, în 1377.

Atrium (< lat *atrium* < lat. *ater* „negru”; din fr. *atrium*) şi *antreu* (< fr. *entrée*). Termenul *atrium* derivă de la *atrium* „anticamera cu pereţii afumaţi” (< lat. *ater* „negru”), deoarece focul ardea în mijlocul acestei încăperii. Ulterior, desemna încăperea unde erau întâlniți și tratați oaspeții, devenind cameră pentru oaspeți, unde aveau loc anumite discuții, dar și un fel de anticameră, în care oaspeții erau rugați să aștepte.

Dicționarul explică termenul în felul următor: „curtea interioară, înconjurată de porticuri acoperite, a caselor romane antice”, dar și „partea din mijloc a unei bazilici (biserici)”.

Cuvântul *antreu* este un împrumut din limba franceză (< fr. *entrée*) „prima încăpere (de dimensiuni mici) a unei locuințe, în care se intră venind de afară”, formând relații de sinonimie cu lexemele hol, sală de așteptare, vestibul. În Roma Antică, vestibulul și atriumul erau două camere unite. Cu sens figurat, *antreu* este și „un fel de mâncare care se servește înainte de felul de bază al meniului”.

În terminologia medicală, *atriul*/*atriumul* este „un spațiu gastric la spongieri, care comunică cu exteriorul prin oscul” și, în forma de *atriu/atrium* sunt cele două despărțituri superioare ale inimii. În terminologia geologică, cuvântul indică „un culoar care înconjură un con vulcanic secundar îmbucat în craterul unui vulcan mai vechi”.

Remarcăm prezența statutului translingvistic a acestor termeni în limbile: (engl.) *quarantine*, (fr.) quarantaine, (rus.) карантин (carantină); (engl.) *entrée*, (fr.) *entrée* (antreu) etc.

Termenii simpli (formați în baza mai multor rădăcini)

Ipohondrie (< gr. *hypo* „sub, dedesubt, jos” + < gr. *khondros* „cartilaj, coaste false”; din fr. *hypocondrie*). Grecescul *hypochondria* (< gr. *hypo* „sub, dedesubt, jos” + < gr. *khondros* „cartilaj, coaste false”) a format termenul *ipohondrie*. În Antichitate, se credea că viscerele din regiunea hipocondrului (regiune a peretelui abdominal, situată la dreapta și la stânga regiunii epigastrice, sub ultimele coaste) sunt generatoarele melancoliei. Se consideră că prima utilizare a termenului a fost atestată cu aproximativ 2000 de ani în urmă, denumind o boală somatică. Ulterior, cuvântul a devenit sinonim cu termenul *melancolie*.

În 1660, termenul desemna „depresie sau melancolie inexplicabilă”, „depresie sau melancolie fără o cauză reală”, „o melancolie morbidă” și reflecta vechea credință că viscerele (ficatul, vezica biliară, splina) provoca acest sentiment. Mai târziu, în 1816, termenul desemna „o aparență a bolii”; ulterior, în 1839 – „o boală de o etiologie neclară”, dar și „ tulburări psihice”. Actualmente, dicționarul oferă următoarea definiție pentru cuvântul *ipohondrie*: „stare psihică morbidă, caracterizată prin neliniște continuă, teamă și preocupare obsesivă de starea sănătății proprii; idee fixă a cuiva care crede că suferă de o boală pe care în realitate nu o are”. În clasificatorul internațional de boli este introdus termenul nevroză ipocondrială. (https://www.etymonline.com).

Melancolie (< gr. *melankholia* < gr. *melanos* „negru” + < gr. *khole* „bilă, fiere”; din fr. *mélancolie*, lat. *melancolia*). În Antichitate, se considera că boala este produsă de starea de dezechilibru a 4 umori (< gr. *umor* „lichid”).

Medicul grec Polib deduce echilibrul numit sănătate prin izonomia a patru umori: s*anguis* (sânge), *chole* (fiere galbenă sau bilă), *melan* (*chole* sau fiere neagră), *flegma* (salivă) (Iftimovici, 1995); *sanguis* – umoarea roşie provoacă febră, transpiraţie: ciuma, variola, varicela etc.; *chole* – umoarea galbenă pigmentează în culoare galbenă, portocalie: hepatita; *flegma* – umoarea albă a mucozităţilor formate în nas şi în plămâni expectorată prin tuse: tuberculoza; *melan* – umoarea neagră care se formează în adâncul corpului, organele încep să putrezească, se instalează moartea.

Medicina veche atribuia depresia excesului de bilă neagră în organismul uman, care provoca stările de tristețe și de frică continuă. Termenul este atestat în secolul a V-lea cu sensul de „bilă neagră”; în epoca medievală cuvântul achiziționează sensul de „temperare proastă, îmbufnare, chin, mânie”; „dispoziție proastă, enervare, furie”; adică cuvântul deținea o conotație emoțională negativă. La mijlocul secolului al IV-lea, cuvântul avea sensurile de „durere, stare de întuneric, dezamăgire, provocate de sentimentul de dragoste”. În secolul al XVIII-lea, cuvântul era asociat cu un sentiment prelungit de dominare a unui spirit sumbru: „fiere neagră și dispoziţiune tristă atribuită ei; atragere spre singurătate și reverie”.

Actualmente, dicționarul explicativ Oxford oferă o definiție a cuvântului *melancolie* conotativ-neutră: „stare de tristețe, de deprimare, amestecată cu visare și cu dorința de izolare, tristețe (ușoară); *sin*. deprimare, tristețe”; „boală psihică care se manifestă printr-o continuă depresie, prin tristețe morbidă, prin apatie, delir, halucinații, anxietate și tentația de sinucidere”.

Nostalgie (< gr. *nostos* „întoarcere acasă” + < gr. *algos* „durere, suferinţă”; din fr. *nostalgie*). Termenul *nostalgie* are la bază cuvântul compus < gr. *nostos* „întoarcere acasă” + < gr. *algos* „durere, suferinţă”, creat în secolul al XVII-lea. Termenul desemna „dorul de casă” (anxietatea) al mercenarilor elvețieni, care luptau departe de casă. Actualmente, lexemul *nostalgie* desemnează „un sentiment de tristețe, de melancolie provocat de dorința de a revedea un loc drag, o persoană apropiată sau de a retrăi un episod din trecut, o dorință (plină de regrete) pentru ceva greu de realizat”.

Cardialgie (< gr. *kardia* „inimă, stomac” + < gr. *algos* „durere, suferinţă”; din fr. *cardialgie*). La baza afixoidului *cardi(o)-, -cárd, -cardie* este din grecescul *kardi*a „inimă”, “cardie”. Este de menţionat relaţia de omonimie: *-cardie* „inimă” şi *cardie* „orificiu superior al stomacului situat la locul de unire între esofag şi stomac”. *Dicţionarul etimologic*, autor A. Dauzat, explică cuvântul ca fiind un împrumut din greacă: *kardie* „inimă”, cu sens medical „orificiu superior al stomacului („lângă inimă”) (Dauzat, 1932, p. 142). Presupunem prezenţa unui etimon comun – *kherd-* pentru ambele cuvinte. Elementul *cardia-*, în fizică, este utilizat cu sensul de „cerc fix”. Aceasta ne permite a înainta ipoteza că lexemul *kardia* a fost utilizat iniţial în aritmetică, fizică, ca apoi, prin asociere – „cerc fix” → „sac rotund” → „inimă” – să devină termen anatomic. Actualmente, termenul desemnează „dureri acute de stomac sau de inimă”.

Afixoidul *-algie* pretinde a se relexicaliza, detaşându-se din termenii-împrumuturi din limba franceză de tipul *cefalalgie* (< gr. *kefale* „cap” + < gr. *algos* „durere, suferinţă” „durere de cap”; din fr. *céphalalgie*); *nevralgie (*< gr. *neuron* „neuron, nerv, cap” + < gr. *algos* „durere, suferinţă” „durere (acută) localizată pe traiectul unui nerv senzitiv sau pe ramificaţiile sale”; durere de cap; din fr. *nevralgie*”; *nefralgie* (< gr. *nephros* „rinichi” + < gr. *algos* „durere, suferinţă” „durere de rinichi”; *abdominalgie (*< lat. *abdomen* din *abděre* „a ascunde” + < gr. *algos* „durere, suferinţă” „dureri în regiunea abdomenului; durere abdominală; din fr. *abdominalgie*”;) etc. şi pretinde la o utilizare autonomă în uzul medical: „Toţi pacienţii prezentau acuze: *algie* periodică de diversă intensitate în regiunea epigastrică…” (*Curierul Medical,* 2018, 2019) etc.

Diafragma (< gr. *diaphragma* < gr. *dia* „prin” + < gr. *phragma* „perete” din fr. *diaphragme*). În Grecia antică, „peretele despărţitor al camerelor” se numea *phragma;* varianta romanică – *saeptum*.

În terminologia medicală se atestă termenul *sept* < lat. *saeptum* „perete care separă două cavităţi”; „perete despărţitor între două cavităţi”. Localizat în zona nazală (septul nazal), acesta desemnează „un perete cartilaginos-osos care desparte fosele nazale”. În botanică, este utilizat cu sens de „perete membranos care divide ovarul sau fructul în loje”.

Cuvântul de origine greacă *diafragmă* este format din < gr. *dia* „prin” + *phragma* „perete”. Spre deosebire de primul termen, are o largă utilizare în diverse domenii de activitate. Pe lângă definiţia empirică bine cunoscută „formaţiune care separă toracele de abdomen”, dicţionarul oferă definiţiile de: „organ muscular-tendinos care separă toracele de abdomen şi care participă la respiraţie”, „cartilaj care separă cele două nări” contraceptiv mecanic pentru femei” – medicină; „membrană elastică (la microfon, telefon, gramofon etc.) care, prin vibraţiile ei, reproduce sunetele – tehnică; „dispozitiv la obiectivele aparatelor fotografice, format din mai multe plăcuţe opace mobile, care limitează trecerea luminii”; „dispozitiv alcătuit dintr-o membrană cu un orificiu, care, introdus într-o conductă, măsoară debitul şi viteza fluidului – biofizică”; „ dispozitiv care închide un recipient pentru a reţine impurităţile existente în conţinutul lui” – biochimie; „element de rigidizare a construcţiei alcătuit dintr-o placă plană sau dintr-un planşeu” construcţii”.

Statutul translingvistic se conturează prin atestarea acestor termeni şi în următoarele limbi: (engl.) *hypochondria,* (fr.) *hypocondrie,* (rus.) *ипохондрия* (ipohondrie); (engl.) *melancholy,* (fr.) *mélancolie,* (rus.) *меланхолия* (melancolie); (engl.) *nostalgia,* (fr.) *nostalgie,* (rus.) *ностальгия* (nostalgie); (engl.) *cardialgia,* (fr.) *cardialgie,* (rus.) *кардиалгия* (cardialgie); (engl.) *cephalgia,* (fr.) *céphalalgie,* (rus.) *цефалгия* (cefalalgie); (engl.) *neuralgia,* (fr.) *névralgie,* (rus.) *невралгия* (nevralgie); (engl.) *nephralgia, (*fr.*)* *néphralgie,* (rus.) *нефралгия* (nefralgie); (engl.) *abdominalgia,* (rus.) *абдоминалгия* (abdominalgia); (engl.) *diaphragm,* (fr.) *diaphragme,* (rus.) *диафрагма* (diafragmă); (engl.) *septum*; (fr.) *septum* (sept).

Concluzii. Neologizarea limbii române are drept suport nevoi denominative ale societăţii în funcţie de variate domenii de activitate. În acest context, limba franceză deţine poziţia de primă limbă-sursă în procesul de neologizare a limbii române, iar prezenţa termenilor similari ca formă şi conţinut în mai mute limbi (în cazul nostru, engleza) demonstrează clar statutul lor de termeni translingvistici. Termenii simpli, împrumuturi din limba franceză, au la bază o rădăcină sau mai multe rădăcini savante, la nivel morfologic, acestea fiind numite afixoide. La nivel derivativ, însă,

sunt elemente de compunere a unui termen. Și, nu în ultimul rând, esenţa metaforei rezidă în înţelegerea unei noţiuni prin intermediul termenilor care exteriorizează alte noţiuni. Istoria şi perceperea din perspectiva unei culturi în denominația realității prin intermediul fenomenului de metaforizare sunt evidente.

Notă. Acest articol a fost realizat în cadrul proiectului de cercetare 20.80009.1606.01 *Valorificarea științifică a patrimoniului lingvistic național în contextul integrării europene*, finanțat de Agenția Națională pentru Cercetare și Dezvoltare a Republicii Moldova.

Referințe:

1. Curierul Medical, 2018, 2019.
2. Dauzat, Al. (1938). Dictionnaire étymologique de la langue française.
3. Dumistrăcel, St. (1980). Lexic românesc. Cuvinte, metafore, expresii.
4. https://dexonline.ro/
5. https://dictionary.cambridge.org/
6. https://medical-dictionary.thefreedictionary.com/
7. https://www.etymonline.com/
8. https://www.merriam-webster.com/
9. https://www.oxfordlearnersdictionaries.com/
10. Humbley, J. (1988). Comment le français et l'allemand aménagent la terminologie de l'informatique, Banque des Mottes, Paris: CILF, p. 85-148.
11. Iftimovici, R. (1995). Istoria medicinii.
12. Marcu, Fl. (2013). Dicționar actualizat de neologisme.
13. Pichon, E. (1942). L'enrichissement lexical dans le français d´aujourd´hui.
14. Zvegnicev, V. (1957). Prefaţă la ediţia rusă a lucrării: Eric P. Hamp, Glossary of American Tehnical Linguistic Usage. Utrecht/Antwerp, p. 7-8.
15. Лотте, D. (1931). Очередные задачи научно-технической терминологии.